

Тошкент

ОКШОМИ

Шаҳар ижтимоий-
сийёсий газетаси

№ 145 (9.183)

1998 йил

9 декабрь, чоршанба

Газета 1966 йил 1 июлдан
чиқа бошлаган

Сотувда эркин нархда

1999 йил – АЁЛЛАР ЙИЛИ БЎЛАДИ

Юртимиз байрам ли-
босида. Хар бир қалда-
кўтарнилини, худо кай-
фият хуқмрон. Халқимиз —
Асосий Конунимиз — ўз-
бекистон Республикаси
Конституцияси қабул ки-

лингани куннинг олии йил-
лигини кенг нишонламок-
да.

5 декабрь куни Тошке-
нтда шу санага бағишин-
ган тантанали йигилиш бўл-
ди. Мухташам «Туркестон»

халқаро ташкилотларнинг
вакиллари йигилдилар.

Тантанали йигилиши Тошкент шаҳар хокими К. Тўллагонов очди.

Ўзбекистон давлат мад-
хисияси янграйди.

Ўзбекистон Олий Мажлиси Раисининг ўринbosarsi Б. Шодиева ўзбекистон Кон-
ституциясининг аҳамияти тўғрисида маъруза қилди.

Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом Ка-
римов тантанали йигилиш тўғрисидаги таклифини айтганида, залда ўтирганин-
лар уни гулдурос қарсаclar билин кутубид оли.

Йўлбошчимиз ўз сўзида Асосий Конунимиз наза-
рий-хукукий ҳужкат — бурч
ва мажбуриятларимиз маж-
муасигина эмас, балки ҳаё-
тимизни фаронсон этиш, ўз
хак-хукукимизни тавмин-
лаш, жамиятда адолат ус-
тувурлигини ўртишининг
ҳаётбахш манбаи эканлиги-
ни таъкидлади.

Бу олижаноб мақсадлар-
га ериши учун барчамиз, аввало, Конституциямиз ва
конунларимизнинг туб моҳия-
тини англаб этишимиз ва
уарни ҳаётта тадбик этиш

йўлида биргалиқда қатъяят
билин курашмогимиз лозим.

Конун каттоя кичик, жинси,
миллати, эътиқоди ва ман-
сабидан қатъий назар, бар-
чамиз учун устувор бўлмоги
керак, — деди Ислом Ка-
римов.

Майдумки, мамлакати-
мизда 1997 йил — Инсон
манфаатлари йили, 1998
йил эса Оила йили деб ёз-
лан қилинган эди. Прези-
дентимиз 1999 йилни Аёл-
лар йили деб ёзлон қилиш
да давлатни музга килини
лоzim.

Йигилишида Олий Маж-
лис Раиси Э. Халилов, Баш-
вазир У. Султонов, Прези-
дентинг давлат маслаҳатчи-
лари, Олий Мажлис Раисин
зурини ўринbosarsi, Албатта
кенг кўламда дастур
каబул қилинши лозим.

Майдумкини ўз сўзида
Асосий Конунимиз наза-
рий-хукукий ҳужкат — бурч
ва мажбуриятларимиз маж-
муасигина эмас, балки ҳаё-
тимизни фаронсон этиш, ўз
хак-хукукимизни тавмин-
лаш, жамиятда адолат ус-
тувурлигини ўртишининг
ҳаётбахш манбаи эканлиги-
ни таъкидлади.

Бу олижаноб мақсадлар-
га ериши учун барчамиз, аввало, Конституциямиз ва
конунларимизнинг туб моҳия-
тини англаб этишимиз ва
уарни ҳаётта тадбик бел бо-
ғлаши.

(ЎЗА).

Келгуси йилини Аёллар
йили деб ёзлон қилиниш
да давлатни музга килини
лоzim.

Тантанали йигилиши ўзбекистон санъат усталиари
ва бадиий ҳаваскорларини
нинг катта концерти билан
тутади.

СУРГАРЛАДА: тантанали

йигилиши пайти.

А. Тўраев ва М. Амин ол-
ган суратлар.

Конун ва адолат устуворлигининг ҳаётбахш манбаи

маддасидан санъат усталиари
ва бадиий ҳаваскорларини
нинг катта концерти билан
тутади.

СУРГАРЛАДА: тантанали

йигилиши пайти.

А. Тўраев ва М. Амин ол-
ган суратлар.

(ЎЗА).

ЖУДА ОФИР КЕЧМОҚДА.

Ахир, давлат деган тушун-
ча нима учун керак? Аввалин-
бор инсон манфаатлари ва ху-
куклари, ўнинг тинч-тотув ҳаё-
тимни келишганини ташкил этиш
ва ҳимоялаш каби улуғвор
мақсадларга хизмат қилиши

учун эмасми?

Агарким ижтимоий ва сиё-
сий, керак бўлса, иктисолид
ҳаётимиз олдимизга кўндалан-
гўйётган мана шу масалани
зўёғдан талабларига, демократ-
ик тамоилиларга қараб тў-
ри ҳал қўйласак, қунданлик
фаолиятимизга татбиқ этасак —
барча баландпарвоз гап-
ларнинг шаҳирларнинг ма-
носини ўзи йўқади.

Бундай ҳақиқатни барчамиз
яхши англаб олишимиз дар-
кор. Бошқа иложимиз ўз йў-
лимиз йўй, азиз дўстлар.

Атасувлар бўлсунким, бавзан
конун чиқарувчиларни
нинг ўзи, уни ҳимояни кули-
чиларни ўзи конунларни на-
зар-писанд қўйласдан, уларни
оёқости қиласа, бу албатта
халқининг, оддий фуқаролар-
ниң ҳақиқати ётироzlari ва
хак-хукубларига сабаб бўла-
диди.

Мана шундай ҳолатда, ав-
вало, тарафий топган давлат-
тар халиқибасида назар таш-
ласак — уларда одамлар ад-
вокат ва адвоқатуридораси-
да гўрлуга мурожаат килиди.

Одамларимизда хукукий

онг, хукукий мадданиятини

етарли даражада эмаслиги

жамиятда адолат мезонлари-
нинг бузилишига олиб кел-
моқда.

Манасида ҳаётбахш манба-
и маддасидан санъат усталиари
ва бадиий ҳаваскорларини
нинг катта концерти билан
тутади.

ШУ БОИС ҲАМ БУ МАСАЛАЛАР

ДАВЛАТИМИЗИДАН СИМСАДИ

ЖАСОЗДАЙЫЛЫК

МУАССИС

(Давоми. Боши 3-бетда).

келтирмай ажыл билан юзма-юз турардилар. Улар камонларидан бехато мүлжалла олишар, тепаликчициб улуграларга қарши наиза, гури, ойболта ва шамширларни маҳорат билан ишга солишарди. Гоҳ-гоҳида қора мой суртилган улкан, оғир ходаларни, тўнгларни ёндиришиб, тепаликка томон жон ҳолатда ўрмалаб чиқиб келаётган душманга қарата думалатиб, ўт каби чақнаган, ҳали ҳам хисобда талайина бўлган мўл шерпайкаларининг кунини кўрсатишарди. Қасоскорларининг пўлат совут, дубулганинда базизда қора булут кўксини ёриб чиқсан кўёш тигида кўм-кўк шусладид товланар, ҳоконинг ҳаридан кўрккан сон-саноқсиз мўғул чериликлар бесамар берадиган дадла берганлари холда ёйнинг ўша-ӯша додин бершида, тутдай тўкишда сабот-матонат билан файрат этишарди.

Бир пайт Чингизхоннинг ўзи жанг бораётган ерга этиб келди. Шундан кейин жанг янада кучайиб кетди.

Бу курашда қасоскорларга она Ватан меҳри, улуг аждодлар жасорат ҳар дамда куч, илном багишларди. Бир муддат жанг тиниб, пастда мўгуллар қайтадан кули саф торта бошлидилар. Орадан кўп ўтмай иккى мўгул суворийси тепалик ёнига от елдириб келди. Уларнинг иккиси кириб ташлашаймиз.

— Хой сартлар! Беҳуда қаршилик кўрсатишни бас қилиб, таслим бўлингизлар. Биласизлар, биз сизларни барibir янчib ташлашаймиз! Ундан кўра яхшилика таслим бўлсаларинг, улуг ҳоҳон ҳазрати олийлари сенларнинг гунохлариндин ўтиб, афу этадурлар ва истағон ерларингга қараб кетадурсенлар. Акс ҳолда шафқат бўлмагай, битта қўймай кириб ташлашаймиз, — деб кичкирди.

Юкоридан шундай жавоб эшилтиди:

— Эй, сенлар, саҳрой маълун қашқирилар! Биз ўлимдан кўркмайдурмиз! Шуни яхши билиб қўйларингки, сен қонхўр босқинчларинг шафқатларинга биз зор эрмасмиз! Чакларинга ўз берibi, ўшал қора тупрок тўлғур ифлос оғзиларнинг кўптирилмай изларнинг қайтларинг, ўлаксалар. Даши бориб айтларинг, дугули бадбуруш қарни гўдакхўр, ҳоконларинг, сенларнинг орталарнинг яшишинмай ўзи бунда келсун, сенларга кўшуб онинг ҳам қонхўр кекирдагин суғуриб олгаймиз. Йўқолларинг бул ердин! Яшасун улуг баҳоридимиз Жалолиддин! Ватан ва озодлик учун жонимиз фидо!..

Бу, ёшлигида талал ёвларнинг додин берган нечалик Эрнізҳожи отанинг тўнгич ўли, ўзининг мислсиз ботирликлари билан донг чиқарган баҳоридир избоши Киличийнинг овози ёди.

Яна жанг бошлиди. Мўгул навқларни ҳоразмлик азamat; сарлочин мерған йигитлар ўки ва ярголаридан ер тишлаб, аввалигидек тепалик ёнбағрни мурдаларга тўлдиравердилар.

— Бўш кемланг азamatлар!. Бардам бўлингиз!

— деб бир-бўларига ҳамдам, ҳамнафас камарбаста бўлардилар фидойилар. — Яшасун шерориа Жалолиддин! Ҳалқ ва Ватан учун жонимиз фидо! Кулликдан ўтим альо! Ботирларга шон-шарафлар! Олинг, одирмандиз бирорадарлар. Ёвуз боскинчиларга ўтим! Ўр мальтунлари, ур, ур!..

— Вой-бўй! буларни не қисса бўлур ўзи-а? — деб бақириар, алами ниҳо киларди мўгуллар.

Жангни бевосита ўзи қузатиб турган мўгул ҳоҳонининг қаҳри ошиб, баайни зимистон бўлгандай, кўз олиди бир сумга коронгулаши. Совук юзи титраб, беихтиёр ингарб юборди.

— Тўхчар нўён қаерда, кани у? — деди у ғазаб билан.

— Мен шу ердаман, соҳибкорон ҳазратлари! — деда, ҳоҳон қаршисида тиз чўқди новча қотмадан келган нўён.

— Сен не қиуб турибсан, тур ўринингдин, ҳудлик бирлан ул сарқаш сартовулларга қарши палахмонлар ишга солинсун! — Чингизхоннинг шу онда асаб торлари ўта тарлангашдан-тарангашиб вужуди қалт-қалт титрарди. У қонга тўлган сарғиш кўлларидан ўт чақнаган ҳолда мушт бўлбид тугулган ўт кўллуни бир ёнга жаҳд билан силтади.

— Амрингиз бажо келтирилгай, соҳибкорон ҳазратлари!

Зум ўтмай мўгул карнайлари янграб, тепалик атрофида жон-жаҳдлари билан олишаётган мўгул лашкарлари жангни тўхтатиб тезлика орталарига кайтидилар. Орадан кўп ўтмай энди тепаликка қараб улкан-улкан тошлар гурсиллаб ёғила бошлиди. Бироқ бу ҳаракатлар ҳам кутилган натижага бермади. Палахмонлардан ҳар қанча отилаётган залворли тошлар ҳарчандан уринишларига қарамай, мўлжалдаги тепалик устига сира етиб боролмасди. Етиб боргларни ҳам мустахкам амалга оширилган хандакларга зарраш шиккат етказолмасди. Мазкур тадбирдан иш чиқмаганини кўрган Чингизхоннинг хуноби янада ошиди. У ўша ерда ҳозир туришган хитой усталарига захрини сошиб, нолиди ва уларга, эндилика жуда олиса иргитадиган курдатли палахмонларни яшасни буорди. Палахмонлар соз ҳамда ғоят қиска муддатда амалга оширилиши керак эди. Акс ҳолда усталарнинг бошлири кетажаклиги катъий уқтирилди. Орадан бир неча кун ўтиб, ҳоҳонинин қаҳридан кўрккан хитой усталари шундай янги палахмонларни вужудга кеттирилар. Чингизхон бу янги палахмонларга қасоскорларга қарши синовга кўйди. Бу сафар залворли тош ва катта-катта оғир ғулалар мўлжалланган жойларга етиб борадиган бўлди. Бу ҳол бирмунча муддат давом этгандан сунг, Чингизхон ўзининг навбатдаги фармийинши берди:

— Тепаликдаги сартларнинг ўлмай қолғонлари тириклийн кўлга олинсан!

Хабибулла ЗАЙНИДДИН.

(Давоми келгуси сонда).

Билимга чанқоқ ёшлар мутолаа пайтида.

Рустам Шарипов олган сурат.

Йўлбошчимиз Ислом Каримовнинг ҳалқ депутатлари Самарқанд вилояти Кенгашининг навбатдан ташкари сессиясида сўзлаган нутқида иктисолидётда юқсанадорликка эриши, ҳамиятда конун устуворлиги, демократия тамойилларини карор топтириш, ҳалқ учун фаровон турмуш шароитини яратиш каби сайд-ҳаракатларининг мазмун-моҳияти бўлган долзард масалаларга жийдий ўтибор каратиди. Албатта бу муаммоларнинг хар бири ўзига хос кенг камрорлар бўлбид, барчамиздан теран мушоҳада юритишимиши талаб этди.

Ўшанда Президентимиз нафакат ўзининг буюк тарихи ва бояқ ёдгорликлари, балки, бугунги салоҳияти ва маданияти, меҳнаткаш халқ билан дунёга мушҳор бўлган Самарқанд ҳаётида кейнинг йилларда рўй берадиган номақуб кўлмишлар, баъзи ютуқлардан боши айланниб, обғи ердан узилиб колган раҳбарларнинг ўз бурчини нутиши натижасида вилоядада жиноятчилик турларининг ошиб бораётганлиги хакида куонич гапира тириб: «Хукук посбонларининг ўзи жиноятчи бўлса, ҳалқ дардни кимга айтсан?! Ҳақиқатни, адолатни квэрдан изласин?» деган сўзлари.

Улар кўчага чиқишиб машинага яхниншаларнида Сайёр Рамизовнинг оғзаки илтимосига кўра Аъзам Мирзаулов гузаридан тушишади.

Биринчидан бўлбид тузоқча А. Мирзаулов гузаридан тушишади.

Улар кўчага чиқишиб машинага яхниншаларнида Тоҳир аканинг уйига бостириб боршишиади.

Улар кўчага чиқишиб машинага яхниншаларнида Тоҳир аканинг уйига бостириб боршишиади.

Унга жавобан Б. Фаниев Аъзамнинг

рavshan қарай билмаслиқда, яна ҳам тўғрироғи балосига гирифтор бўлишида. Бу бало шунчалик чуклики, унинг домига учраган кишининг боши куни келиб албатта деворга урилади.

Фикримизнинг исботи учун яна бир мисол. Тошкент шаҳар ишлар бошқармаси жиноят-қидирув бўлимининг тезкор вакиллари — Абдуғуфор Абдухалилов ва Баходир Фаниевлар мансаб доирасидан чиқиб ташларни, товламаси Сайёр Рамизовнинг оғзаки илтимосига кўра Аъзам Мирзаулов гузаридан тушишади.

Биринчидан бўлбид тузоқча А. Мирзаулов гузаридан тушишади.

Етадурлар ва истағон ерларинга қараб кетадурсенлар. Акс ҳолда шафқат бўлмагай, битта қўймай кириб ташлашаймиз, — деб кичкирди.

Юкоридан шундай жавоб эшилтиди:

— Эй, сенлар, саҳрой маълун қашқирилар! Биз ўлимдан кўркмайдурмиз! Шуни яхши билиб қўйларингки, сен қонхўр босқинчларинг шафқатларинга биз зор эрмасмиз! Чакларинга ўз берibi, ўшал қора тупрок тўлғур ифлос оғзиларнинг кўптирилмай изларнинг қайтларинг, ўлаксалар. Даши бориб айтларинг, дугули бадбуруш қарни гўдакхўр, ҳоконларинг, сенларнинг орталарнинг яшишинмай ўзи бунда келсун, сенларга кўшуб онинг ҳам қонхўр кекирдагин суғуриб олгаймиз. Йўқолларинг бул ердин! Яшасун улуг баҳоридимиз Жалолиддин! Ватан ва озодлик учун жонимиз фидо!..

Бу, ёшлигида талал ёвларнинг додин берган нечалик Эрнізҳожи отанинг тўнгич ўли, ўзининг мислсиз ботирликлари билан донг чиқарган баҳоридир избоши Киличийнинг овози ёди.

Яна жанг бошлиди. Мўгул навқларни ҳоразмлик азamat; сарлочин мерған йигитлар ўки ва ярголаридан ер тишлаб, аввалигидек тепалик ёнбағрни мурдаларга тўлдиравердилар.

— Бўш кемланг азamatлар!. Бардам бўлингиз!

— деб бир-бўларига ҳамдам, ҳамнафас камарбаста бўлардилар фидойилар. — Яшасун шерориа Жалолиддин! Ҳалқ ва Ватан учун жонимиз фидо! Кулликдан ўтим альо! Ботирларга шон-шарафлар! Олинг, одирмандиз бирорадарлар. Ёвуз боскинчиларга ўтим! Ўр мальтунлари, ур, ур!..

— Вой-бўй! буларни не қисса бўлур ўзи-а? — деб бақириар, алами ниҳо киларди мўгуллар.

Жангни бевосита ўзи қузатиб турган мўгул ҳоҳонининг қаҳри ошиб, баайни зимистон бўлгандай, кўз олиди бир сумга коронгулаши. Совук юзи титраб, беихтиёр ингарб юборди.

— Тўхчар нўён қаерда, кани у? — деди у ғазаб билан.

— Мен шу ердаман, соҳибкорон ҳазратлари! — деда, ҳоҳон қаршисида тиз чўқди новча қотмадан келган нўён.

— Сен не қиуб турибсан, тур ўринингдин, ҳудлик бирлан ул сарқаш сартовулларга қарши палахмонлар ишга солинсун! — Чингизхоннинг шу онда асаб торлари ўта тарлангашдан-тарангашиб вужуди қалт-қалт титрарди. У қонга тўлган сарғиш кўлларидан ўт чақнаган ҳолда мушт бўлбид тугулган ўт кўллуни бир ёнга жаҳд билан силтади.

— Амрингиз бажо келтирилгай, соҳибкорон ҳазратлари!

Зум ўтмай мўгул карнайлари янграб, тепалик атрофида жон-жаҳдлари билан олишаётган мўгул лашкарлари жангни тўхтатиб тезлика орталарига кайтидилар. Орадан кўп ўтмай энди тепаликка қараб улкан-улкан тошлар гурсиллаб ёғила бошлиди. Бироқ бу ҳаракатлар ҳам кутилган натижага бермади. Палахмонлардан ҳар қанча отилаётган залворли тошлар ҳарчандан уринишларига қарамай, мўлжалдаги тепалик устига сира етиб боролмасди. Етиб боргларни ҳам мустахкам амалга оширилган хандакларга зарраш шиккат етказолмасди. Мазкур тадбирдан иш чиқмаганини кўрган Чингизхоннинг хуноби янада ошиди. У ўша ерда ҳозир туришган хитой усталарига захрини сошиб, нолиди ва уларга, эндилика жуда олиса иргитадиган курдатли палахмонларни яшасни буорди. Палахмонлар соз ҳамда ғоят қиска муддатда амалга оширилиши керак эди. Акс ҳолда усталарнинг бошлири кетажаклиги катъий уқтирилди. Орадан бир неча кун ўтиб, ҳоҳонинин қаҳридан кўрккан хитой усталари шундай янги палахмонларни вужудга кеттирилар. Чингизхон бу янги палахмонларга қасоскорларга қарши синovга кўйди. Бу сафар залворли тош ва катта-катта оғир ғулалар мўлжалланган жойларга етиб борадиган бўлди. Бу ҳол бирмунча муддат давом этгандан сунг, Чингизхон ўзининг навбатдаги фармийинши берди:

— Тепаликдаги сартларнинг ўлмай қолғонлари тириклийн кўлга олинсан!

— Тепаликдаги сартларнинг ўлмай қолғон